

LEVENT

Kayıp Pul
Bilmecesi

Mustafa Orakçı

İÇİNDEKİLER

PULUN TARİHİ.....	5
MERT'İN DİKKATİ.....	18
KAYBOLAN PUL NEDEN ÖNEMLİ?.....	25
GUGUKLU SAATLER VE PULLAR	36
PULUN İÇİNDEKİ HAZİNE	51
HAZİNEİN PEŞİNDEKİ ADAMLAR.....	59
BİLMECE ÇÖZÜLÜYOR	68
KÖTÜ SÜRPRİZ!	86
SONRA NELER OLDU?	89
SÖZLÜK.....	93

PULUN TARİHİ

Adada tatilimiz devam ediyordu. O kadar çok yüzmüş ve güneşlenmiştik ki rengimiz değişmişti. Sadece öğle zamanı güneşin zararlı ışınlarından korunmak için evde oturuyorduk. Bu vakitlerde de biraz canımız sıkılıyordu. Herkes zaman geçirmek için kendisine bir şeyler bulmuştu. Ben yatağımın içinde kitap okuyordum. Kâmil mutfakta annesine yardım ediyordu.

Sanırım daha önce yapmadığı bir tatlı üzerinde çalışıyordu. Mert ise Kâmil'in yanındaydı. Osman yatağının içine oturmuş, elindeki tabletten bir şeyler okuyordu. Hayri sırtüstü yatağa uzanmış, hiçbir şey yapmadan tavana bakıyordu.

Bu sessizlik ne kadar süre devam etti bilmiyorum ama ilk konuşan kişi Osman oldu.

– Hey çocuklar, buraya gelin! Sanırım yapacak bir etkinlik buldum. Burada oturup durmayalım. Sanırım herkesin benim gibi canı sıkıldı.

Osman'ın konuşması üzerine hepimiz onun yanına gittik. Biz gelince Osman da okuduğu şeyi anlatmaya başladı:

– Arkadaşlar, adada bugün bir sergi açılıyormuş. Bir pul sergisi... Sanırım yapacak bir şey buldum. Ne dersiniz? Burada can sıkıntısıyla oturacağımıza gidip yeni bir şeyler öğrenelim.

Biz konuşurken tayfanın diğer elemanları da mutfaktan geldi. Osman konuşmaya devam etti. Sergi, bugün öğlen açılıyormuş.

– Ne dersiniz gidip ilk ziyaretçilerinden birisi de biz olalım mı?

Çok heyecanlanmıştık. Hazırlanmak için dağılacakken Osman hepimizi durdurdu.

– Arkadaşlar, eğer bir pul sergisine gideceksek pullar hakkında bir şeyler de biliyor olmalıyız. Bakın, burada bir yazı

var. İsterseniz siz de okuyun. En azından bilgi sahibi olarak gideriz.

Osman'ın sözleriyle herkes bir anda sakinleşti. Hazırlanma telaşı sona erdi. Oturup Osman'ı dinlemeye başladık.

– Posta pulları ve zarfları gibi mektupla, pulla ilgili olan şeyleri biriktirmeye pul koleksiyonculuğu denir. Bu işle uğraşan kişiye de pul koleksiyoncusu denir.

Kâmil, hemen Osman'ın sözünü kesti:

– O zaman ben de bir koleksiyoncu sayılabilirim.

– Sen ne biriktiriyorsun ki Kâmil, diye sordum.

– Yemek koleksiyonu yapıyorum, dedi Kâmil ve sonra da göbeğini gösterdi. Ko-
leksiyonumu göbeğimde muhafaza ediyorum.

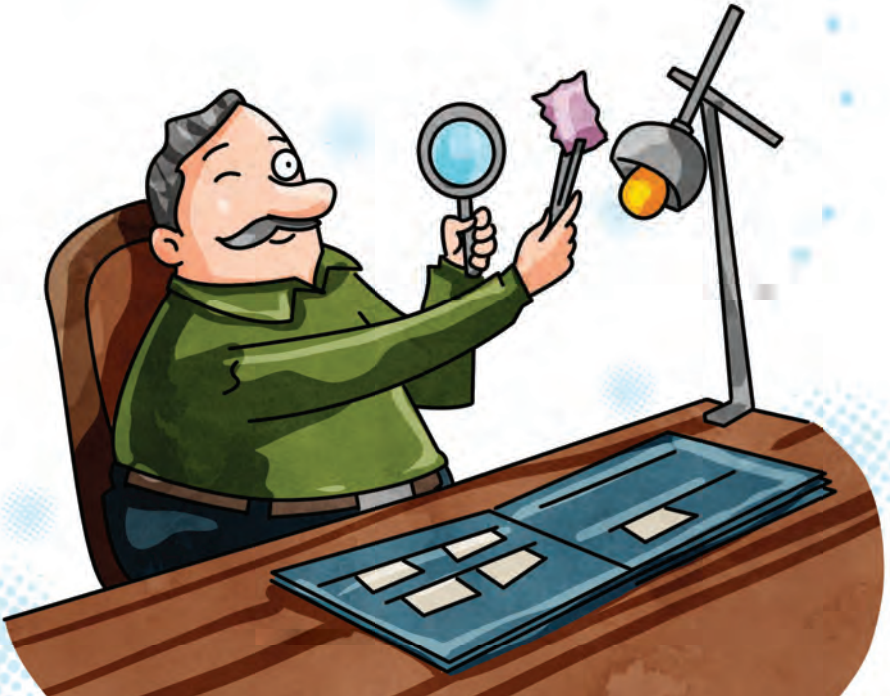

Herkes bir süre Kâmil'e güldükten sonra Osman okumaya devam etti:

- Pul koleksiyonculuğu ile filateli karıştırılmaktadır. Pulları inceleyen bilim dalına filateli denir. Filateli, pul koleksiyonculuğunu da kapsar.

Yazı bittikten sonra Mert, ona döndü:

- Osman Ağabey, pul ne?

Gülmemiz Mert'i kızdırdı. Mert'i yanıma çekip saçlarını okşadım. Osman da anlatmaya koyuldu. Daha doğrusu nasıl anlatılacağını düşünmeye başladı.

– Pul; mektupların üzerinde bulunan ve belli bir ücretle satılan, mektubun gönderilen yere gitmesi için para yerine geçen bir kâğıt parçası...

Mert'in bakışlarından Osman'ın söylediklerini anlamadığı belli oluyordu.

– Balık pulu gibi bir şey mi?

Neyse ki Osman'ın imdadına Kâmil'in annesi yetişti. Önünde mutfak önlüğüyle geldi. Üstelik elinde bir şey tutuyordu. Mert'in yanına gelerek ona bakıp gülümse-
di. Yaklaşınca elindekinin bir mektup ol-
duğunu fark ettik, üstünde de bir pul vardı.
Önce pulu gösterdi. Sonra da konuşmaya
başladı:

- Bu mektubu Kâmil göndermişti.
Kâmil'in bana gönderdiği
ilk mektup bu. Birin-
ci sınıfta yazmayı
öğrendiğinde gön-
dermişti. O yüzden
hep saklıyorum.
Gerçi içindekiler
ilginç ama...

- Teyze için-
de ne yazıyor,
diye sordum.

- Levent-
çiğim, sınıftaki
diğer çocuklar,

“Anne seni çok seviyorum. İyi ki benim annemsin.” gibi yazılar yazmıştı. Ama bizim Kâmil’in mektubu çok farklı... Size okuyayım. Siz yabancı değilsiniz.

Canım Annem,

Artık ben mektup yazabiliyorum. Akşam yemeğinde imambayıldı, pilav ve salata yap. Tatlıyı da unutma. Seni çok seviyorum. Ben çok acıktım.

Kâmil

Oldukça uzun bir süre Kâmil'in mektubuna güldük. Kâmil'e baktım.

– Ne demiş atalarımız? Bir insan ye-dişinde ne işe yetmişinde de odur.

Kâmil'in annesi mektubu Mert'e uzattı. Sonra da gösterdi.

– Bak Mertçiğim, işte bunun adı pul. Pulu satın alıyorsun. Mektubunu gönder-mek istediğinde üstüne yapıştırıyorsun.

Kâmil'in annesi mutfağa dönmeden önce ona teşekkür ettik. Osman da kaldığı yerden okumaya devam etti:

– Arkadaşlar, dünyada ilk pul İngiltere'de 1840 yılında basılmış. Ülke-mizde işe 1863 yılında basılmış ve kulla-nılmaya başlanmış.

Osman konuşurken Mert de yazlığa gelen eski bir mektup buldu. Zarfı alıp üstünde-ki pulun etrafını makasla kesti. Osman ile birlikte tabletten bir video izlediler. Daha sonra bir kaba su koydular. Kestiği pulu zarftan ayırmak için suyun içine attı. Biraz bekledikten sonra da dikkatli bir şekilde pulu kâğıttan ayırdılar.

Mert çok mutlu görünüyordu. Elinde tuttuğu ıslak pulu kaldırdı.

– Artık ben de pul koleksiyoncusu olacağım. İleride dünyanın en değerli pul koleksiyonu benim olacak.

Hayri kulağıma eğildi:

– Bu çocuk beni korkutuyor.

– Beni de! Hatta okumayı tam öğrense var ya... Kesin bütün dünyayı ele geçirir.

Hayri'yle birlikte uzun süre güldük. Tayfa da neye güldüğümüzü anlamaya çalıştı. Neyse ki yola çıkma vakti gelmişti.

Birlikte hazırlanıp yola koyulduk. Hava oldukça sıcaktı. Güneşin altında hiçbir şey yapmadan durmak bile insanı terletmeye yetiyordu. Mert ise kendini dondurma satıyor olabilirdi.

– Eriyeceğim,
eriyeceğim,

diyerek gölgeden gitmeye çalışıyordu.

Bir gölgeden diğerine atlayarak ilerliyordu.

